

Община Добричка

Икономика

Община Добричка е разположена в Североизточна България и е в състава на област с административен център град Добрич. Тя е една от най-големите по територия в страната и граничи с четири общини от област Добрич/Ген.Тошево, Крушари, Балчик и Тервел/ и с две от област Варна /Вълчи дол и Аксаково. Общината е разположена в земите на Южна Добруджа върху хълмиста равнина, със средна надморска височина 240 м. Преобладаващият климат е умерено-континентален, характерен със студена зима и горещо лято. Средногодишната температура е 10.1 оС. Количеството на валежите е сравнително малко-571 л/кв.м. Относителната влажност на въздуха е 78% средногодишно, с нисък процент на тихо време и благоприятен ветрови режим.

Община Добричка е създадена с Указ №3005 на Държавния съвет за административно-териториални промени в страната от 09.10.1987 год.Общината включва 68 населени места, както следва: Алцек, Батово, Бенковски, Божурово, Бранище, Ведрина, Владимирово, Воднянци, Долина, Дончево, Драганово, Енево, Житница, Камен, Карапелит, Козлодуйци, Котленци, Ловчанци, Ломница, Лясково, Методиево, Овчарово, Одринци, Одърци, Паскалево, Плачидол, Победа, Подслон, Полковник Минково, Пчелино, Росеново, Свобода, Славеево, Сливенци, Смолница, Стефан Караджа, Стефаново, Стожер, Тянево, Фелдфебел Дянково, Хитово, Царевец, Черна, Бдинци, Богдан, Вратарите, Врачанци, Генерал Колево, Дебрене, Добрево, Дряновец, Златия, Крагулево, Малка Смолница, Медово, Миладиновци, Ново Ботево, Опанец, Орлова Могила, Полковник Свещарово, Попгригорово, Гешаново, Приморци, Прилеп, Пчелник, Полковник Иваново, Самуилово, Соколник. Те са разположени като пръстен около общинския и областен център, на максимално разстояние от него от 30 до 35 км., като в 43 от тях са образувани кметства, а останалите 25 населени места са с кметски наместници.

Общият брой на населението наброява 26780 души, като основно е селско население. Тук хармонично съжителстват българи, турци, роми, татари, арменци и др. Регионът има изграден етнокултурен облик. Всяка етнокултура, запазвайки и развивайки своята идентичност в същото време допринася за изграждане на общокултурните традиции на областта. Административно-териториалното устройство на община Добричка е нетрадиционно предвид факта, че няма естествен административен център, при което всички населени места са поставени в равностойно положение.

Регионът на Източна Добруджа в България обхваща територията с граници: на север-река Дунав, на изток-Черно море и на югозапад-Лудогорието. Това е най-плодородната част на Дунавската равнина, предлагаща условия за развитие на екологично селско стопанство, преработвателна и лека промишленост. Предимство на региона е лесния достъп до вътрешността на България и до пазари в съседна Румъния. Река Дунав е естествен воден път, който ни свързва с 11 държави в Централна и Източна Европа. Регионът има и пряк достъп до черноморските пристанища Варна/България/ и Констанца/Румъния/. В източната част край Черно море е транспортната магистрала Европа 87, свързваща страната ни със Североизточна Европа и Турция. През територията на Добричка община преминават две основни железопътни линии, по които се пренасят товари от пристанищата на р.Дунав и Черно море до София и южните балкански държави. В непосредствена близост до региона е летище Варна, а само на 210 км. от границата с Румъния се намира международното летище Букурещ. Регионът предлага стотици декари плодородна земя, екологично чиста и грижливо стопанисвана. Общината е разположена върху 1296 кв.км., като общата площ на обработваемата земя е 1090 кв.км., гори-193 кв.км., водни площи /язовири/ - 2.5 кв.км., пътища - 9.5 кв.км. Релефът е

равнинен и изключително благоприятен за развитието на модерно земеделие и други дейности. Транспортната мрежа в общината е с обща дължина 439 км., в т.ч.:

IV класна пътна мрежа-202,7 км.

III класна пътна мрежа-86,8 км.

II класна пътна мрежа-149,5 км.

Селското стопанство съставлява най - важния дял на икономиката на общината. Районът е един от големите производители на селскостопанска продукция в страната. Поминъкът в преобладаващата си част от векове до наши дни е свързан със земеделието и животновъдството, съсредоточени предимно в земеделските кооперации, арендатори и наематели, частни земеделски стопани. Благоприятните климатични и почвени условия определят икономиката на района, който е традиционен производител на пшеница, слънчоглед, царевица и други селскостопански култури. По отдавна утвърдени традиции тук средните добиви са най-високи в страната. Перспективно направление е оранжерийното производство на зеленчуци, което наред с някои технически култури имат потенциал за бъдещо развитие, чрез увеличаване на заетите площи и разнообразяване на отглежданите култури.

Структурата на промишлеността в общината се определя от подотраслите хранително-вкусова/производство на хранителни масла и колбаси/, лека промишленост/дамска конфекция, обувки и кожени изделия/ и машиностроене/производство на автомобилни филтри/.

Територията на общината е бедна на водни ресурси. В посока юг-север преминава долината на река Суха, която с прилежащите ѝ суходолия, скали и скални венци е уникална природа и археологическа забележителност на Южна Добруджа. Каньонът край реката свързва 8 селища от общината. Това е истински оазис, съхранил биологическото разнообразие на дивата природа в един преобладаващо земеделски равнинен край. Забележителността предизвиква интереса на еколози, археолози, краеведи. Направени са много изследвания, които дават достатъчно основание за развитие на тази забележителност като обект на екологичен и културен туризъм. В общината има една защитена местност-"Орлова могила", характеризираща се с наличие на божур и останки от степни гори в Южна Добруджа.

Долината на р.Батовска, която е и единствената планина под равнина в нашата страна, както и чистата природа, гори и ловни запаси, наличие на рибарник, условия за селски туризъм, лов и фотосафари, създават интерес и на други фирми да развият туристическа дейност, възползвайки се от близостта на КК"Албена" и "Златни пясъци". Около тази долина започва постепенно разширяване на обектите в посока Батово и Тюлюшното дере. В районите около селата Карапелит, Крагулево, Одърци, Дебрене и Прилеп интерес представляват останките от вкаменелости, стари римска и византийски крепости, датиращи от 4-6 век и скални църкви-скинове.